

E-mailterreur

Op het gevaar af te worden versleten voor iemand die niet met zijn tijd meegaat en geen oog heeft voor nieuwe ontwikkelingen steek ik mijn nek uit met onderstaande ontboezeming.

Het is bijna onvoorstelbaar hoe computers vrijwel iedereen in hun greep hebben gekregen. De maatschappij kan niet meer zonder en raakt ontwricht wanneer er een storing optreedt. De e-mail is een van de verworvenheden om met elkaar te kunnen communiceren en dat zullen we weten ook. Enkele decennia terug had de PTT - na diverse naamsveranderingen nu TNT- nog een leger aan postbodes in dienst die brieven moesten bezorgen. Er werd wat afgeschreven en bezorgd, er was gedoe met postzegels en het duurde enige tijd voordat de brief bij de geadresseerde lag. Op zakelijke brieven na wordt er bijna niets meer geschreven en verstuurd.

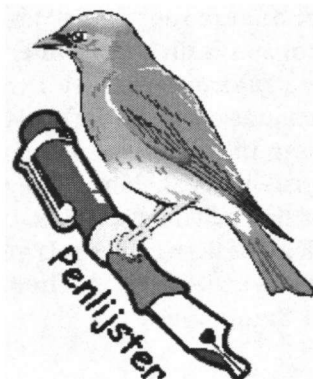
De tegenwoordige communicatie verloopt anders. Zonder computer ben je nergens meer en je kunt in een sociaal isolement raken als je niet in het bezit bent van zo'n apparaat. Je netwerk raakt zonder zo'n ding helemaal gedesintegreerd.

Datumbriefjes voor bijeenkomsten, vergaderstukken, annoncering van bijeenkomsten, artikelen, teveel op te noemen wordt verzonden. Notulen en andere stukken moeten geprint worden.

Ook de moderne vogelaar ontkomt niet meer aan dit lot als hij mee wil blijven draaien en op de hoogte wil blijven van wat er in vogelend Nederland en daarbuiten allemaal speelt.

Om op de hoogte te blijven moet men zich toch minstens bij een of ander vogelnet of nieuwsgroep aansluiten. De ellende is dat Jan en alleman deze vervuilen met irrelevante berichten en oproepen. Soms zijn het echte babbelboxen, door uitgebreid persoonlijke belevenissen te melden. Arme webmaster, die toch iedereen te vriend wil houden. Hinderlijk zijn ook de voortdurende oproepen om acties te ondernemen en verzoeken door te sturen. De verzender klikt zijn adreslijst aan en klaar is Kees. Een ander verschijnsel is dat je deel uitmaakt van een bestuur of groep en automatisch alle berichten ontvangt die slechts voor een van de leden van belang is. Dan heb ik het nog niet over

nieuwsbrieven, die niet meer per post worden verstuurd. En dan de mensen die, hoe leuk ook, foto's sturen. Die bestanden zijn nogal eens vele megabytes groot, waardoor

de inbox vol raakt. Dan zijn er nog degenen die vragen hebben en daar vaak onterecht de melding urgent bij plaatsen. Iedereen verwacht eigenlijk op korte termijn antwoord, maar vergeet dat hij niet de enige is. Degenen die om een leesbevestiging hebben gevraagd gaan er op voorhand van uit dat zij spoedig antwoord zullen krijgen. Ik ben mij ervan bewust dat ik berichten, net zoals het vroeger met brieven ging, ongeopend in de prullenbak kan gooien. Dat gebeurt ook, maar aan het onderwerp in de kop is niet altijd te zien wat de inhoud is. Voordat je het weet wordt er iets verwijderd wat je toch wel had moeten of willen weten. Dus toch maar openen met als gevolg dat je noodgedwongen meer tijd besteedt aan alles dat binnenkomt dan de bedoeling was

Vooraf na een vakantie slaat de schrik je om het hart bij het zien van de vele berichten. Als de beschikbare ruimte op is komt gelukkig het bericht dat de box vol zit, wat tot ergernis kan leiden. De melding "out of office" is voor de verzender, het signaal dat het even kan duren voordat er een reactie komt. Het begint er op te lijken dat, naast het verzorgen van planten, post en dieren, ook het binnenhalen van e-mailberichten op het lijstje van burens of kinderen moet komen. Natuurlijk heeft e-mail ook veel positieve kanten. Denk maar eens het maken van deze Korhaan., waarvoor dit soort verkeer een aanzienlijke tijdbesparing oplevert. Wanneer iedereen eens goed na zou denken voordat hij iets verzendt, kan e-mail echter een uitstekend communicatiemiddel zijn.

Penlijster